

تامارا ال زین

« ضرورت مفهوم بینارشته ای »

از زمان باستان، میل انسان به دانستن انگیزه‌ی او بوده‌است تا دانسته‌های خود و هرچه را که در جستجوی دانستن آن است، در دسته‌هایی جداگانه سازمان دهد. با گذشت زمان، تقسیم باستانی دانش به علوم عملی، علوم ادبی و علوم نظری، به سوی تخصصی شدن اغراق‌آمیزی در علوم تحول یافته‌است که آنها را به تعدادی نامتناهی از رشته‌های محدود در مرزهای خود بخش کرده‌است. با این حال، در زمانه‌ی ما، پیچیدگی چالش‌هایی که جوامع مدرن رویاروی خود می‌یابند آنها را می‌دارد که تحقیق علمی را بر رویکردی خلاق و کل‌نگرانه بنیان کنند. رویکردی که تنها در صورت برداشتن سدهای میان رشته‌ها ممکن است و بازگشتی است به این ایده که "علم يك كل است". به واقع، میان رشته‌ای بودن شرطی لاینفک می‌شود برای هر تحقیق علمی که بخواهد نتایجی حقیقی و اثرگذار داشته‌باشد. با این حال، تحقق کار میان رشته‌ای همواره با موانعی روبرو است که دامنه و ریشه‌های آنها، و راه‌های ممکن برون‌رفت از آنها موضوع بحث این همایش‌اند.

تامارا ال زین اهل لبنان است و در زمینه‌ی علوم مواد تحقیق می‌کند. او مدیر برنامه‌ی ملی کمک‌هزینه‌های دوره‌ی دکتری در شورای ملی تحقیقات علمی لبنان (CNRS-L) است. همچنین، از سال ۲۰۱۸، عضو کمیته‌ی لبنانی-فرانسوی برنامه‌ی همکاری برای ارزیابی و توسعه‌ی تحقیقات (CEDRE) است و از سال ۲۰۱۶، هم عضو شورای علمی آژانس دانشگاهی فرانسوی‌زبانی (AUF) است و هم عضو کمیسیون کارشناسی منطقه‌ای در دفتر مدیریت منطقه‌ای همان آژانس در خاور میانه. او در کار شخصی خود و با به علت مسئولیت‌های سازمانی، در برنامه‌های گوناگونی برای طراحی راهبردی تحقیقات علمی در لبنان و در همکاری‌های بین‌المللی شرکت دارد. در سال ۲۰۱۶، جایزه‌ی منطقه‌ای "آرال-یونسکو برای زنان در کار علم" را در منطقه‌ی شام از آن خود کرده‌است و رتبه‌ی افتخاری "زنان پیشاهنگ در لبنان" را از "برنامه‌ی ملی صدمین سالگرد لبنان بزرگ" دریافت کرده‌است.

در ادامه‌ی اینها و با حمایت یونسکو، در سال ۲۰۱۹، او "سازمان ملی برای رصد زنان در کار تحقیق" را در لبنان بنیان گذاشته‌است و در حال حاضر مسئول و هماهنگ‌کننده‌ی فعالیت در آن است.

میزگرد اول : « کیفیت و مدیریت آب، رویکرد بینارشته ای »

مدیر جلسه : آقای علی علم الهدی، استاد دانشگاه تهران

محمد کارآموز

« يك برنامه پایلوت چند دسیپلینه (رشته ای) آب برای منطقه: ایجاد يك نگرش مشترك »

تعلیم و تربیت و کارهای اجرایی آب در کشور ایران پیشرفت قابل توجهی داشته‌است. در ارزیابی‌های بین-المللی از جمله رتبه‌بندی شانگهای برنامه‌های آب کشور جایگاه والایی داشته‌است. دانشگاه تهران به خصوص در این زمینه ظرفیت‌سازی‌های قابل توجهی نموده‌است و اساتید جوان برنامه‌های آب با بسیاری از متخصصین تراز اول دنیا برابری و رقابت می‌کنند. بیشتر برنامه‌های کنونی آموزشی، برنامه‌های کلاسیک مهندسی و مدیریت منابع آب هستند و جای تامل و تعامل در زمینه‌های علوم اجتماعی، اقتصادی/مالی (finance) و ارتباطات وجود دارد. تلاش برای ملحوظ نمودن این دسیپلین‌ها آغاز شده‌است تا بتوان از پتانسیل‌ها و تجارب ملی و بین‌المللی استفاده نمود. ایجاد یک نگرش مشترك با آژانس دانشگاهی فرانکوفونی (AUF) در این زمینه می‌تواند کارساز باشد. لازم به ذکر است که برنامه‌های مهندسی و مدیریت منابع آب در ایران پتانسیل قابل توجهی در منطقه برای جلب دانشجو دارند و برنامه‌ریزی برای ایجاد یک پایلوت

در این زمینه شروع شده است و مجدداً امکان تعامل و مشارکت با AUF وجود دارد که در این سخنرانی به موارد فوق پرداخته خواهد شد.

دکتر محمد کارآموز استاد دانشکده مهندسی عمران دانشگاه تهران می‌باشند. ایشان کارشناسی مهندسی عمران را از دانشگاه شیراز، کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب و محیط زیست را از دانشگاه جرج واشنگتن آمریکا و دکترای مهندسی هیدرولیک و سیستمها را از دانشگاه پردو (Purdue University) ایالات متحده دریافت نموده‌اند. دکتر کارآموز مهندس حرفه‌ای در ایالت نیویورک، عضو برجسته (Fellow) انجمن مهندسی عمران آمریکا بودند. از سوابق حرفه‌ای وی می‌توان به ریاست بخش محیط زیست دانشگاه NYU و ریاست دانشکده مهندسی دانشگاه پرات نیویورک و مدیر عامل شرکت مهندسین مشاور ARCH در آمریکا و کرسی استادی در دانشگاه صنعتی امیر کبیر اشاره نمود. ایشان عضو کمیته‌ی چرخه‌ی آب شهری در برنامه‌ی بین‌المللی هیدرولوژی یونسکو (UNESCO-IHP).

زمینه تحقیقاتی و تدریس ایشان برنامه‌ریزی و مدیریت یکپارچه سیستم‌های منابع آب، تاب‌آوری در مقابل سیل (Flood resiliency)، آب زیر زمینی پیشرفته، بهره‌برداری بهینه از مخازن سدها، مدیریت کیفی سیستم‌های منابع آب، سیستم‌های پشتیبانی در تصمیم‌گیری، مدیریت خشکسالی و پیش‌بینی جریان رودخانه‌ها می‌باشد.

ژان فرانسوا کولیه

«مسئله‌ی آب: الزامی میان‌رشته‌ای در پژوهش و آموزش»

صورت‌بندی عبارت "معماری آب" بیان‌رویکردی است به مسئله‌ی آب از نقطه‌ی نظر فضا و آمایش آن در مقیاس‌های گوناگون سرزمین، شهر و معماری. در این رویکرد، مسئله‌ی آب چون منشوری عمل می‌کند که از وری آن می‌توان مسیرهای تازه‌ای یافت برای تأمل در شیوه‌های آموزش و پژوهش، برای اندیشیدن به این فضاها و کنش بر آن.

نخست، ترسیم چشم‌انداز بحث را با این پرسش آغاز می‌کنیم: رشته‌های علمی و فنی گوناگونی که در آمایش این فضاها شرکت می‌کنند، از جمله جغرافیا، آمایش سرزمین، شهرسازی، مهندسی، معماری، طراحی منظره و غیره، هر یک چه پاسخی‌هایی دارند به چالش‌های پرشمار مدیریت آب در قرن بیست‌ویکم؟ سپس به بررسی "روش طرح" می‌پردازیم، که مدت‌ها است هسته‌ی سخت آموزش و پژوهش در معماری بوده‌است، و به تازگی در مهندسی هم، و جنبه‌های گوناگون ربط آن با پژوهش علمی را در نظر می‌گیریم. همچنین، نقاط قوت و ضعف پیوندهای میان‌رشته‌ای را که این روش با عالم پژوهش پدید می‌آورد، یا ما را به ایجاد آنها فرا می‌خواند، ارزیابی می‌کنیم. برای توضیح اینها، مثالی می‌زنیم از یک پژوهش‌کنش میان‌رشته‌ای در طول آموزش، که قرار است در تابستان سال ۲۰۱۹، در جریان برگزاری یک مدرسه‌ی تابستانی ایرانی-فرانسوی در قزوین، به انجام برسانیم.

از آنجا که آب متاعی است متعلق به عموم و هر مسئله‌ای مربوط به آن تأثیری همزمان در سطوح جهانی و منطقه‌ای دارد، و بررسی آن مسئله بی‌درنگ بعدی میان‌رشته‌ای می‌گیرد، آرزویی بجا است که دست‌اندرکاران مدیریت آب در همه‌ی دنیا بتوانند روش‌های کار و تجربیات خود را با هم در میان بگذارند، و "میان‌رشته‌وار" آنها را رویاروی هم قرار بدهند، تا هر یک از آن کنشگران در مساعی خود توان‌تر شود و بنابراین بتواند در عوض در پیشبرد آموزش و پژوهش شرکت کند.

ژان فرانسوا کولیه استاد مدرس در مدرسه‌ی ملی عالی معماری (ENSA) مستقر در پاریس-مَلَکه (Paris-Malaquès) و محقق در پژوهشکده‌ی زیرساخت‌ها، معماری، و سرزمین‌ها (LIAT) است. او مدرک کارشناسی ارشد در علوم و فنون را از دانشگاه هاروارد و مدرک دکترای را از مدرسه‌ی عالی مطالعات علوم اجتماعی (EHESS) گرفته‌است. طی پانزده سال گذشته، او چندین برنامه‌ی پژوهشی بین‌المللی را درباره‌ی مسئله‌ی آب در فرانسه، در آسیای مرکزی، در تایلند و در ایران سرپرستی کرده‌است.

بریس موریه

«رود: موضوعی برای مطالعه‌ی چندرشته‌ای و مرتبط با بهبود مدیریت منابع آب»

این سخنرانی تحقیقی چندرشته‌ای را در چارچوب برنامه‌ی مقایسه‌ی آلودگی آب در رودخانه‌های فرانسه (INTERPOL) ارائه می‌دهد. این برنامه پژوهشگرانی از پژوهشکده‌های فرانسه را در علوم محیط‌زیست گرد هم می‌آورد و شامل متخصصانی در زمین‌شناسی، رسوب‌شناسی، آب‌شناسی، ژئوشیمی، و جغرافیا است. هدف از این کار بررسی و مدل‌سازی و مقایسه‌ی آلودگی است در چهار رود بزرگ فرانسه، یعنی لوار، رُون، سین، و گِرُون، و بسط روش‌هایی برای توصیف روندهای زمانی درازمدت در آلودگی آب

شیرین. جمع‌آوری و پردازش شمار بزرگی از داده‌های فضا-زمانی شناسایی عوامل مسئول در آلودگی را در مقیاس دخالتی بی‌سابقه ممکن می‌کند. در نهایت، این تحقیقات می‌توانند به تصمیم‌گیرندگان برای بهینه‌سازی پیگیری و ارزیابی سیاست‌های محیط زیستی کمک کنند.

بریس موریه در زمینه‌ی رسوب‌شناسی در پژوهشکده‌ی بوم‌شناسی سامانه‌های آبی طبیعی و تحت تأثیر انسان (Lehna) در دانشگاه لیون (Lyon) تحقیق می‌کند. موضوع تحقیق او کارکرد رودخانه‌های بزرگ در فرانسه است و به ویژه به رسوب‌هایی که در دشت‌های سیل‌گیر پیدا می‌شوند توجه دارد. مطالعه و تحلیل بایگانی‌های رسوبی مستندسازی آمایش رودخانه‌ها و آلودگی آنها را در چشم‌اندازی تاریخی ممکن می‌کند. کار او به چند برنامه‌ی پژوهشی مربوط می‌شود که به مسائلی کاربردی در مقیاس‌های گوناگون ورود می‌کنند، مثل زیرساخت‌ها، بخش‌هایی یا کل رودخانه، و در بیشتر حالت‌ها، مشکلات مدیریت در محیط‌های آبی را هم به حساب می‌آورند.

محمدحسین صراف زاده

« ضرورت رویکرد میان رشته ای به موضوع کیفیت و مدیریت آب و بررسی عملکرد دانشگاه تهران و کرسی یونسکو در بازیافت آب در این حوزه »

کرسی یونسکو در بازیافت آب در سال ۲۰۱۰ و به دنبال برگزاری موفقیت آمیز کنفرانس بین المللی "پیشرفت‌ها در تصفیه فاضلاب و بازیافت آن" در پردیس دانشکده های فنی دانشگاه تهران و با هدف معرفی توانمندیهای گسترده دانشگاه تهران در حوزه آب و توسعه همکاریهای بین المللی دانشگاه در این حوزه، از سوی دانشکده مهندسی شیمی پیشنهاد گردید. این پیشنهاد در سال ۲۰۱۱ از سوی دانشگاه تهران به کمیسیون ملی یونسکو منعکس و در سال ۲۰۱۲ یونسکو پاریس با تاسیس آن موافقت نمود. در سال ۲۰۱۳ این کرسی رسماً افتتاح شد و دکتر محمدحسین صراف زاده، عضو هیئت علمی دانشکده فنی به عنوان ریاست این کرسی منصوب شدند.

این کرسی پس از آغاز به کار، فعالیت های خود را بر مبنای نگاه میان رشته ای به مسئله آب توسعه داده و بر مبنای این نگاه، نظریه ای را تحت عنوان "نظام مدار بسته آب" برای حل معضل تأمین آب موردنیاز بخش صنعت، کشاورزی و شهری معرفی کرده است. با اجرای پیشنهاد های ذکر شده در این بسته علاوه بر حفظ منابع آبی و کیفیت آن‌ها، مصرف آب و تولید فاضلاب در بخش های مذکور کاهش یافته و در نتیجه آثار مخرب زیست محیطی ناشی از آن نیز کاهش خواهد یافت.

دکتر محمد حسین صراف زاده مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد خود را در رشته مهندسی شیمی در دانشگاه صنعتی شریف سپری نموده و دارای مدرک دکتری مهندسی شیمی با گرایش محیط زیست و بیوتکنولوژی از دانشگاه مونپلیر فرانسه می باشند. زمینه تخصصی وی تصفیه آب و فاضلاب و بازیافت آب، فرآیند های بیولوژیکی، نانوفیلتراسیون و راکتور های غشایی بیولوژیکی (MBR) بوده و به تحقیق و پژوهش در موضوعات مذکور می پردازند. تاکنون از ایشان بیش از ۱۰۰ مقاله علمی در مجلات بین المللی به چاپ رسیده و بیش از ۱۸۰ مقاله در کنفرانس های بین المللی و داخلی ارائه کرده اند. همچنین ایشان عضو انجمن بین المللی آب (IWA) می باشند.

میزگرد دوم: « ریاضیات، کاربردها و چندرشته ای »

مدیر جلسه: آقای هروه سبورن، مدیر منطقه خاورمیانه آژانس دانشگاهی فرانکوفونی

مارک اِگیه

« هوش مصنوعی نمادی: استدلال غیر کلاسیک (بازنگری و جستجوی تبیین) »

پایه‌ی نظری هوش مصنوعی نمادی، منطق ریاضی است. شکل استدلالی که از اساس و به نحو عام در این چهارچوب بسط یافته‌است نتیجه‌ی صوری سازی روش استدلال متعارف در ریاضیات است که ویژگی اصلی آن یکنواختی است. با این حال، شکل‌های دیگری از استدلال هستند که یکنواخت نیستند و کاربردهای فراوان دارند. می‌توان از نمونه‌هایی چون بازنگری دانش و جستجوی تبیین نام برد که کاربردهای مهمی در فرایند تشخیص دارند. این شکل‌های استدلالی بیشتر در منطق گزاره‌ها مطالعه شده‌اند. روش‌های پیشنهادی اغلب معنایی‌اند و متکی بر مفهوم فاصله میان تعبیرها. برای اینکه شیوه‌ی بررسی عامی برای این مسائل به دست بیاید، و در نتیجه بتوان آن را در گستره‌ای از دستگاه‌های صوری منطقی، مانند منطق مرتبه‌ی دوم، منطق موجهات، منطق توصیف و غیره به کار برد، ما از فنون

پیشنهادی در ریخت‌شناسی ریاضی بهره گرفته‌ایم تا عملگرهایی برای ادغام/بازنگری و جستجوی تبیین بسازیم که، در کنار ویژگی‌های مرتبط با فرضیه‌های متداول، عملکرد مناسبی نیز داشته‌باشند.

مارک اگیه رتبه‌ی استاد ممتاز را دارد و در مجموعه‌ی دو مدرسه‌ی عالی مرکزی و مهندسی برق (CentraleSupélec) تدریس و تحقیق می‌کند. او عضو هیئت علمی پژوهشکده‌ی علوم ریاضی و رایانشی برای مطالعه‌ی سامانه‌ها و پیچیدگی (MICS) است. مدرک دکترای را در سال ۱۹۹۵ از پژوهشکده‌ی مطالعات رایانشی (LRI) در دانشگاه اُرسه (Orsay) گرفته‌است و درجه‌ی شایستگی در هدایت تحقیقات (HDR) را در سال ۲۰۰۳ از پژوهشکده‌ی روش‌های رایانشی (LaMI) در دانشگاه اورِی (Évry) دریافت کرده‌است.

کار پژوهشی مارک اگیه مطالعه‌ی روش‌های صوری است و کاربردهای آنها در علوم رایانشی، به ویژه در مسائلی مربوط به بسط دقیق سامانه‌های پیچیده، و همچنین در حوزه‌ی هوش مصنوعی نمادی، از جمله در مسائل بازنگری، جستجوی تبیین، هستان‌شناسی و استدلال در باره‌ی مکان. او در بخش نظری کار خود به بنیادهای روش‌های صوری، از جمله اثبات خودکار قضایا و نظریه‌ی مدل انتزاعی می‌پردازد و در بخش کاربردی آن به گسترش دامنه‌ی تأثیر آنها توجه می‌کند.

محمد گنج تابش

« آینده هوش مصنوعی: از نوروں تارفتار »

با مقایسه توانمندی‌های انسان و کامپیوتر در می‌یابیم که قدرت انسانها در طی هزاران سال تکامل به کندی در حال افزایش بوده و این در حالیست که قدرت کامپیوترها به صورت تصاعدی و با سرعت زیادی در حال رشد است. با این روند، پیش‌بینی می‌شود که در آینده نه چندان دور قدرت کامپیوترها از ما انسان‌ها پیشی بگیرد. در این سخنرانی به بحث در خصوص چالش‌های این اتفاق مهم از دیدگاه علوم اعصاب محاسباتی پرداخته خواهد شد.

محمد گنج‌تابش از سال ۲۰۰۸ میلادی به عنوان عضو هیئت علمی گروه علوم کامپیوتر به دانشگاه تهران پیوسته است و در حال حاضر معاون پژوهشی و تحصیلات تکمیلی دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه تهران هستند. ایشان دوره‌های تحصیلی خود را در رشته‌های ریاضی محض (کارشناسی) و علوم کامپیوتر (کارشناسی ارشد و دکتری) گذرانده‌اند. فعالیت‌های پژوهشی ایشان عمدتاً در حوزه‌های بیوانفورماتیک و علوم اعصاب محاسباتی قرار دارند.

پوران معماری

«مدلسازی هندسی و کاربردها»

در این سخنرانی، به روش‌های بازنمایی هندسی اشکال و شیوه‌های محاسباتی مرتبط برای تحلیل آنها می‌پردازیم. این روش‌ها و شیوه‌ها دامنه‌ی کاربردی گسترده‌ای دارند، از شبیه‌سازی دنیاهای مجازی تا تصویربرداری پزشکی. سپس، از یک سو، از چهارچوب کلی دانش مدلسازی رقمی سخن می‌گوییم و از سوی دیگر، از زیردامنه‌ی "گرافیک کامپیوتری" حرف می‌زنیم که طرح و اجرای مدلهای رقمی سه‌بعدی و تعامل با آنها را ممکن می‌کند. خواهیم دید که در این زمینه‌ی پویای پژوهش، شهود هندسی به روشنی بر نوآوری ابزارهای ریاضی می‌افزاید.

پوران معماری در ایران به دنیا آمده‌است. او پس از دو سال تحصیل در دوره‌ی کارشناسی ریاضیات در دانشگاه صنعتی شریف، در سال ۲۰۰۲، در دوره‌ی مهندسی مدرسه‌ی پلی‌تکنیک پنیرفته شد. در سال ۲۰۱۰، از رساله‌ی دکتری خود در مؤسسه‌ی ملی تحقیقات در علوم کامپیوتر و کنترل خودکار (INRIA) مستقر در سوفیا آنتیپولیس (Sophia Antipolis) نفاع کرد و، پس از گذراندن یک دوره‌ی پس‌دکتری در مؤسسه‌ی فن‌آوری کالیفرنیا (CalTech)، در سال ۲۰۱۱، در مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه (CNRS) مشغول به کار شد. او رتبه‌ی استادیار پژوهشی دارد و تا سال ۲۰۱۶، در پژوهشکده‌ی پردازش و مخابرات (LTCI) در مدرسه‌ی ملی عالی مخابرات پاریس (Télécom ParisTech)، و از آن زمان تا کنون، در پژوهشکده‌ی علوم کامپیوتر مدرسه‌ی پلی‌تکنیک (LIX) فعالیت کرده‌است.

حوزه‌ی پژوهش پوران معماری حول محور هندسه‌ی محاسباتی، پردازش هندسی داده‌ها و کاربرد آنها در گرافیک کامپیوتری است. فعالیت اصلی او در مدلسازی هندسی، بهینه‌سازی تور و همچنین بازسازی اشکال با ضمانت قیود توپولوژیک و هندسی است.

« مدل های آموزش و پژوهش های بین رشته ای و اهمیت آنها »

فعالیت های بین رشته ای اصولاً باید در خدمت توسعه کشور باشند این فعالیت ها، اعم از آموزشی و پژوهشی نیازمند تخصیص نیروهای انسانی و سرمایه های کشور هستند. بر این اساس لازم است که نقش چنین فعالیت هایی در توسعه به درستی شناخته شود و دستاوردهای آنها مورد پیش بینی قرار گیرند. در نتیجه، فعالیت های آموزشی و پژوهشی بین رشته ای نیازمند مدلی مناسب هستند. در ایران، مدل های بسیاری تا کنون به طور ضمنی مورد استفاده قرار گرفته اند. در این مبحث، ضمن بیان برخی از این مدل ها به نقش احتمالی آنها در شکل گیری فعالیت های بین رشته ای به عنوان ابزاری برای توسعه کشور پرداخته می شود.

غلامرضا رکنی لموکی دانش آموخته کارشناسی مهندسی برق، کارشناسی ارشد و دکترای ریاضی است. شاخه فعالیت ایشان نظریه کنترل، دستگاه های دینامیکی و کاربردهای آنهاست و در زمینه مطالعات بین رشته ای فعالیت های آموزشی و پژوهشی انجام داده است. ایشان از سال ۲۰۰۶ تاکنون عضو هیئت علمی دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه تهران می باشند.

پول ونیکه

« ریاضیات و کار میان رشته ای »

شمار بزرگی از ابزارهایی که در زندگی روزمره به کار می بریم بر مفاهیم و ویژگی هایی بنا شده اند که از انتزاعی ترین زمینه های ریاضیات می آیند. زمینه هایی مانند جبر، هندسه، نظریه ی عددها و غیره. برای شکل دادن به این ابزارها، همکاری با یک یا چند رشته ی دیگر گریزناپذیر است. این سخنرانی، به کمک مثال هایی ملموس، نقش ریاضیات را در طراحی ابزارهایی نشان می دهد که آهنگ زندگی روزمره مان را تعیین می کنند.

پول ونیکه استاد دانشگاه پواتیه (Poitiers) است. او مدرک دکتری را در زمینه ی ریاضیات سامانه ها گرفته است و درجه ی شایستگی در هدایت تحقیقات (HDR) را از دانشگاه لیل (Lille) دریافت کرده است. او در بنیان گذاری دوره ی کارشناسی ارشد ریاضیات در دانشسرای عالی دانشگاه دولتی هاییتی شرکت داشته است و از سال ۲۰۱۶ در سرپرستی آن همکاری می کند. او مدیریت پژوهشکده ی ریاضیات و کاربردها در دانشگاه پواتیه را هم بر عهده داشته است.

میزگرد سوم : « انرژی های تجدیدپذیر (خورشیدی، ژئوترمیک، بادی، انرژی سبز) »

مدیر جلسه : آقای بهروز گتمیری، استاد دانشگاه تهران

گنورک قره پتیان

« انرژی های تجدیدی پذیر یک عنوان مهم در تحقیقات بینارشته ای »

انرژی های تجدیدپذیر انرژی هایی هستند که از منابعی نظیر نور خورشید، باد، باران، جزرومد امواج و زمین گرمایی حاصل می شوند. انرژی ناشی از آنها در ۴ حوزه تولید برق، سرمایش/گرمایش آب/هوا، حمل و نقل و خدمات انرژی روستایی قابل استفاده است. بنابراین آشکار است که چه در سمت تولید و چه در سمت تقاضا با روش های گوناگون تولید و کاربرد های متنوع سمت مصرف مواجه هستیم. در نتیجه موضوعات تحقیقاتی در این حوزه نیازمند همکاری های بینارشته ای است. رشته های مطرح محدود به مهندسی برق مکانیک و شیمی نیست. بلکه موضوعات مهم دیگری همچون مسایل محیط زیستی و توسعه پایدار نیز مطرح است. موضوع مورد بحث در این کنفرانس بحث در رابطه با نحوه استفاده از پتانسیل خودمان جهت دستیابی به نتایج بهتر است.

پروفیسور فرمیتیان در سال ۱۳۴۱ در تهران متولد شد. وی در بهمن ماه سال ۱۳۷۰ با کسب رتبه اول در آزمون ورودی (در گرایش قدرت) وارد دوره دکتری دانشکده فنی دانشگاه تهران شد و بعد از گذراندن دوره آموزشی دکتری در سال ۱۳۷۲ موفق به دریافت بورس دولت آلمان (DAAD) شد. ایشان دوره تحقیقاتی دکتری را از سال ۱۳۷۲ لغایت ۱۳۷۵ در دانشگاه صنعتی آخن آلمان گذراندند و در بهار ۱۳۷۶ موفق به اخذ درجه دکتری مهندسی برق با درجه عالی از دانشکده فنی دانشگاه تهران گردیدند. بعد از فارغ التحصیلی ایشان به عنوان استادیار فعالیت خود را در دانشگاه صنعتی امیرکبیر شروع کرد و در سال ۱۳۸۶ به رتبه استادی ارتقاء یافت.

از افتخارات ایشان می توان به موارد زیر اشاره نمود: استاد برجسته مهندسی برق کشور منتخب فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۹۷ - پژوهشگر برگزیده کشوری در گروه فنی مهندسی منتخب وزارت علوم تحقیقات و فناوری در سال ۱۳۹۷ - در زمره یک درصد برتر دانشمندان و نخبگان علمی جهان با استناد به پایگاه استنادی طلابه داران علم تامسون رویترز (ISI-ESI) بر اساس فعالیت ده سال اخیر - پژوهشگر برتر ایران منتخب انجمن انرژی ایران (IEA) در سال ۱۳۹۶.

از آفای دکتر فرمیتیان بیش از ۱۱۰۰ مقاله منتشر شده است که حدود ۷۰۰ مقاله در کنفرانس های بین المللی داخل و خارج کشور ارائه شده است.

منور بوگدووی

« کدامین رویکرد پژوهشی میان رشته ای برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر در کشورهای در حال توسعه؟ »

هدف از این سخنرانی تأکید بر لزوم رویکردی میان رشته ای برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر و مواجهه با تغییرات اقلیمی در کشورهای در حال توسعه است.

تحقیقات کاربردی برای توسعه ای اشکال گوناگون انرژی های تجدیدپذیر، همچون انرژی خورشیدی، بادی، آبی و غیره، رونق روز افزونی یافته اند، در زمانه تغییرات اقلیمی، مبارزه علیه تغییرات اقلیمی و حفاظت محیط زیست. گرچه تحقیقات علمی و فنی در زمینه های تجدیدپذیر تا همین امروز شماری از پیشرفت های فنی را ممکن کرده اند و بازاری واقعی برای این انرژی ها پدید آورده اند، ولی پرسش از جنبه های دیگری از مسأله ای انرژی های تجدیدپذیر نیاز به پژوهش میان رشته ای دارد. در این سخنرانی بر مثال توسعه بازار انرژی خورشیدی در کشورهای در حال توسعه تکیه می کنیم تا لزوم رویکردی میان رشته ای را در زمینه های تجدیدپذیر نشان بدهیم.

منور بوگدووی استاد مهندسی محیط زیست در دانشکده فنی آوری دانشگاه سعد دهلاب در بلیدا در الجزایر است و از سال ۲۰۱۶ معاونت رئیس دانشگاه را در روابط و همکاری های عمومی بر عهده دارد. تخصص او در حفاظت از محیط زیست، تغییرات اقلیمی و راه حل نهادی و اجتماعی اقتصادی برای مسائل محیط زیست است.

از سال ۲۰۰۴، او کارشناس گزارش تولید گازهای گلخانه ای در کشورهای فهرست یک در قرارداد چارچوب دربارهی تغییرات اقلیمی نزد سازمان ملل (UNFCCC) است و از سال ۲۰۱۴، تحلیلگر گزارش های به روزرسانی کشورهای غیر فهرست یک. در سال ۲۰۱۰ او مسئول هماهنگی دومین ابلاغ ملی الجزایر دربارهی تغییرات اقلیمی به همین سازمان بوده است و در سال ۲۰۱۹ دبیر طرح سومین ابلاغ الجزایر و نخستین گزارش به روزرسانی دوسالانه.

الیسون مسیه

« چالش چهارچوب حقوقی انرژی های تجدیدپذیر: مثال دستگاه حقوقی اروپایی »

مسئله ای انرژی های تجدیدپذیر نیاز به رویکردی فراگیر دارد. نگرانی ها همانقدر علمی و فنی اند که اقتصادی و اجتماعی و محیط زیستی. پیشرفت های فنی باید با شکل گیری یک چهارچوب حقوقی همراه شوند که رفتار کنشگران را سازمان دهد، به درک بهتری از الگوهای نوین تولید و مصرف انرژی و بازار مربوط بینجامد و همچنین تحقق این الگوها را تسهیل کند. در این صورت، دستگاهی حقوقی ساخته می شود که کارکردی حقیقی در حمایت از تحقیقات علمی دارد.

اتحادیه ای اروپا با وضع مقررات در زمینه ای انرژی های تجدیدپذیر، تحقق چنین رویکردی فراگیر را تسریع می کند. هدف از وضع این مقررات، علاوه بر همراهی نظام حقوقی با روند گذار به الگوهای نوین انرژی، پاسخگویی به چالش های ناگزیر آن است.

الیسون مسیه در رشته ای حقوق تحصیل کرده است و در مسائل مربوط به حوزه ای انرژی در چهارچوب اروپایی تخصص دارد. او چهار سال، در بخش حقوقی یک گروه شرکتی بزرگ در زمینه ای انرژی، از مسئولین واحد "میانجی گری" بوده است. همچنین، او عضو دبیرخانه ای گروه میانجی گران اروپایی انرژی (EEMG) بوده است. الیسون مسیه دانشجوی رشته ای دکتری حقوق در دانشگاه نانت (Nantes) است.

آندرا میچوری

« سامانه‌های خدمات‌رسانی با انرژی تجدیدپذیر، در چهارراه گذار به انرژی نوین و گذار به دنیای رقمی »

متصدیان شبکه‌ی برق به سامانه‌های خدمات‌رسانی نیاز دارند تا فعالیت شبکه را تسهیل و کارکرد آن را تضمین کنند. به طور کلی، انرژی‌های تجدیدپذیر با این نوع خدمات‌رسانی سازگار نیستند و استفاده از آنها در این حالت اغلب پیامدهای منفی به بار می‌آورد: از درآمد تولیدکنندگان می‌کاهد و مانعی فنی می‌گذارد در برابر الحاق آنان به شبکه‌ی برق. طرح تحقیقاتی رستابل (REstable) به بسط و آزمایش فن‌آوری‌هایی پرداخته‌است که به نیروگاه‌های بادی و خورشیدی امکان تدارک ذخیره‌های انرژی اولی، ثانوی و ثالث می‌دهد، با کیفیتی قیاس‌پذیر با نیروگاه‌های متداول. این طرح در چهارراه بین گذار به انرژی نوین و گذار به دنیای رقمی قرار می‌گیرد و موفقیتی برای تحقیقات دانشگاهی-صنعتی و بین‌المللی به حساب می‌آید.

آندرا میچوری مدرک مهندسی مکانیک را در سال ۲۰۰۵ از دانشگاه لا سالیینزا (La Sapienza) در رم گرفت و مدرک دکتری را از دانشگاه دارهام (Durham) در سال ۲۰۱۰. او اکنون استادیار پژوهشی است در مرکز فرآیندها، انرژی و شبکه‌های انرژی هوشمند (PERSÉE) در مدرسه ملی عالی معدن (MinesParisTech) مستقر در سوفیا آنتیپولیس (Sophia Antipolis). او به ویژه در زمینه‌ی الحاق انرژی‌های تجدیدپذیر به شبکه‌ی برق فعالیت می‌کند.

ابراهیم اصل سلیمانی

« انرژی های تجدیدی پذیر »

بکارگیری انرژی‌های تجدیدپذیر در کشورهای غیر صنعتی، در کشورهایی که تفکر ساختار علمی و تکنولوژی در آنها شناخته شده نیست، تنها طریقی است که می‌تواند فرهنگ فنی جامعه را ارتقا داده و به تدریج سوال‌های بنیادی‌تر علمی در آن جوامع بوجود آورد. به نظر من غیر ممکن است در جوامعی که فرهنگ فنی در آنها ضعیف می‌باشند بتوان با هزینه‌کردن صرف روی انتقال تکنولوژی نتیجه مثبت گرفت. در جوامعی که از نظر اقتصادی زیر خط فقر هستند، بکارگیری انرژی تجدیدپذیر امکان اولیه برای اشتغال، رشد اقتصادی و شروع یک زندگی مدرن را در اختیار آن جوامع قرار خواهد داد. از یاد نبریم تنها طریق ارتقا فرهنگ فنی و علمی در جوامع غیر صنعتی هدایت آن جوامع به سمت تولید و درک مفاهیم

تکنولوژی می‌باشد.

پروفسور ابراهیم اصل سلیمانی در سال ۱۳۲۸ متولد شد. وی مدرک کارشناسی خود را در رشته فیزیک در دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد را در فناوری و فیزیک نیمه رساناها در دانشگاه بروئل و موفق به اخذ مدرک دکتری خود از دانشگاه اکسفورد انگلستان شد.

پروفسور اصل سلیمانی از سال ۱۳۶۶ به عضویت هیئت علمی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه تهران در آمدند. ایشان همچنین عضو هیئت مدیره انجمن ایرانی انرژی خورشیدی (از سال ۱۳۸۹)، موسس و رئیس مرکز تحقیقات فیلم‌نازک (از سال ۱۳۶۶) و رئیس مرکز تحقیقات سلول‌های خورشیدی دانشگاه تهران (از سال ۱۳۸۸) می‌باشند.

میزگرد چهارم : « روابط بین الملل و تاثیر آن بر توسعه مدنی در سطح جهانی »

مدیر جلسه : آقای ژان-کریستوف بونته، وابسته همکاری علمی و فنی سفارت فرانسه در ایران

کارلا اده

« بین‌المللی شدن، در تقاطع میان فرهنگی و میان‌رشته‌ای »

یونسکو بین‌المللی شدن را در میان ملاک‌های امتیاز دانشگاهی ثبت کرده‌است. تعریفی که از این مفهوم می‌دهد از اساس و به طور عام بر تحرك مدرسان و محققان متکی است. با این حال، مرزهای میان فرهنگ‌ها و رشته‌ها را می‌توان و باید در بین‌الملل و "در خانه‌ی خود" پشت سر گذاشت. این سخنرانی، به این پرسش‌ها می‌پردازد و برای این کار بر مورد ویژه‌ی لبنان توجه می‌کند، نه تنها برای طرح مسائل پیچیده‌ی آن جامعه، بلکه همچنین با بررسی رویه‌های بین‌المللی ویژه‌ی دانشگاه سنت ژوزف بیروت.

کارلا اده استاد تاریخ در دانشگاه سنت ژوزف بیروت (USJ) است. او مدرک دکتری خود را از همین دانشگاه و از

دانشگاه اِکس-مارسی (Aix-Marseille) گرفته‌است. وی پیش از این مدیر گروه "تاریخ روابط بین‌الملل" بوده‌است و اکنون معاون رئیس دانشگاه در روابط بین‌الملل است. تخصص او در تاریخ معاصر لبنان و خاور میانه است. او بیش از بیست مقاله و اثر دیگر تحریر و تألیف کرده‌است، از جمله: ارمنیان لبنان، صد سال حضور؛ ۱۸۶۰، تاریخ و خاطره‌ی یک درگیری؛ و بیروت، تولد یک پایتخت.

ژان لوک نیل

« بین المللی شدن دانشگاه‌ها »

بین المللی شدن دانشگاه‌ها موضوع تأمل برانگیز غالبی شده است برای هم‌همی مسئولین مؤسسات تحصیلات عالی. این مسئله پیچیده‌ای است و پیامدهای متعددی از نظر اقتصادی، کارکردی و تربیتی برای دانشگاه دارد. مهمترین از این پیامدها بی‌شک گرایش دانشگاه‌ها به رقابت با هم و بنابراین بازشناسی قدر هر یک از طرف دانشگاه‌های همتا است. رده‌بندی شانگهای که در دهه‌ی اول قرن حاضر سر رسید و دیگر رده‌بندی‌های گوناگون که از پی آن آمدند، همگی تنها بازنمایی‌هایی جزئی‌اند از وضع واقع که خصلت اصلی آن تحریک دانشجویان و پژوهشگران و تردد آنان میان دانشگاه‌ها است. تخمین می‌زنیم شمار دانشجویان در حال جابجایی در دنیا اکنون چهار میلیون است و ده سال دیگر به بیست میلیون خواهد رسید. در این میان، پرسش اصلی از توانایی دانشگاه‌ها در جذب این جمعیت و رونق آنها در زمینه‌ی تحقیق و همچنین اتصال با فضای اشتغال است. بنابراین، دانشگاه‌ها در صف اول مسئولیت در تشکیل و تربیت نسل‌های آینده‌ی دانشجویان در دنیا ایستاده‌اند.

ژان لوک نیل استاد دانشگاه در رشته‌ی انسان‌شناسی است. او مدرک دکتری در همین رشته را در سال ۱۹۸۸ از دانشگاه رنه دکارت در پاریس گرفته است، و در سال ۱۹۹۴ درجه‌ی شایستگی در هدایت تحقیقات (HDR) را دریافت کرده است. در دانشگاه روان (Rouan)، از سال ۱۹۹۵ تا سال ۱۹۹۷، مدیریت گروه جامعه‌شناسی و انسان‌شناسی، سپس از سال ۱۹۹۷ تا سال ۲۰۰۲، ریاست دانشکده‌ی روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و علوم تربیتی و در نهایت از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷، ریاست دانشگاه را بر عهده داشته است. او به رابینزی در روابط اروپایی و بین‌المللی هم می‌پردازد و از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲، نماینده‌ی دائم کنفرانس رؤسای دانشگاه‌ها (CPU) نزد کمیسیون اروپا بوده است و از سال ۲۰۱۰ تا کنون، مشاور ریاست همان نهاد در روابط بین‌المللی است.

حمید سعیدی

« یک تجربه موفق بین المللی میان رشته‌ای: همکاری با مدرسه بازرگانی کپنهاگ در زمینه زیست کارآفرینی (bio-entrepreneurship) »

زیست فناوری یا بیوتکنولوژی از جمله مسایل مطرح پژوهشی میان رشته‌ای در سطح دنیاست. دانشگاه تربیت مدرس به عنوان یک دانشگاه جامع، از دانشگاه‌های پیشرو در این زمینه است و وجود دانشکده‌های مهندسی شیمی، علوم پزشکی، علوم زیستی، کشاورزی و منابع طبیعی، امکان همکاری میان رشته‌ای در این زمینه را فراهم کرده است. در عین حال برای گسترش دستاوردهای پژوهشی از مرحله نظری به سطح تجاری، این دانشگاه با مرکزیت دانشکده مهندسی صنایع، اقدام به تاسیس کریپور کارآفرینی کرده و در این میان اقدام به تاسیس دوره میان رشته‌ای "زیست کارآفرینی" کرده است. اولین دوره مشترک زیست کارآفرینی با همکاری مدرسه بازرگانی کپنهاگ در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ برگزار شد و ۱۵ دانشجوی ارشد و دکترا از دانشکده‌های مرتبط برگزیده شدند تا علاوه بر دروسهای رشته خود، دوره‌های مربوط به زیست کارآفرینی را در ایران و دانمارک بگذرانند. بازخورد دریافتی از این دوره بسیار مثبت بوده و امیدواریم در آینده نزدیک این افراد را در جمع کارآفرینان کشور ببینیم.

دکتر حمید سعیدی در سال ۱۳۵۷ در تهران متولد شد و با کسب رتبه ۷۳ کشوری در آزمون سراسری سال ۱۳۷۴ در دوره کارشناسی مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف پذیرفته شد. پس از آن در سال ۱۳۸۰ مدرک کارشناسی ارشد خود را در مهندسی مخابرات از همان دانشگاه دریافت کرد و با دریافت بورس تحصیلی دانشگاه کارلتون در اتاوا برای ادامه تحصیل در دوره دکتری به کانادا رفت. وی در سال ۱۳۸۶ مدرک دکتری خود را دریافت کرد و هم‌زمان به دلیل کیفیت بالای رساله دکتری برنده مدال سنای دانشگاه کارلتون شد. پس از گذراندن دوره پس‌دکتری در همان دانشگاه و سپس در دانشگاه ماساچوست آمریکا، به ایران بازگشت و از سال ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۵ به عنوان استادیار و از سال ۱۳۹۵ تا کنون به عنوان دانشیار در دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه تربیت مدرس مشغول به کار است. وی در سال ۱۳۹۶ به عنوان مدیر دفتر بین الملل دانشگاه تربیت مدرس منصوب شده است. زمینه‌های پژوهشی وی تئوری اطلاعات و کدینگ و مخابرات سیار است. دکتر سعیدی از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ عضو هیات تحریریه مجله IEEE COMMUNICATIONS LETTERS بوده و هم‌اکنون نیز عضو هیات تحریریه IEEE TRANSACTIONS on COMMUNICATIONS، از معتبرترین نشریات در حوزه مخابرات، میباشد.

بابک شریف کاشانی

« علوم بالینی و تعاملات انسانی »

ما بعنوان موجود اجتماعی همیشه متکی به کنش و واکنش‌های پیچیده درون گروهی و بیرون گروهی با سایر افراد جامعه بشری بوده ایم. با گسترش ارتباطات و تسهیل دسترسی به تماس به صورت گسترده،

سرعت تعامل بین افراد افزایش چشمگیر داشته. به همین منظور، بخش علوم بالینی بعنوان یکی از عوامل موثر در این زمینه مد نظر قرار گرفته است.

آقای دکتر بابک شریف کاشانی فارغ التحصیل تخصص قلب و عروق دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران می باشند. ایشان در سال ۲۰۱۹ به عنوان سرپرست معاونت بین الملل دانشگاه شهید بهشتی منتصب گردیدند. البته در همین زمان ایشان عهده دار سمت هایی از جمله عضو هیئت مدیره و قائم مقام مدیر و رئیس انجمن جهانی نارسایی قلب (WHFS)، رئیس بخش بیماری های قلب و عروق بیمارستان مسیح دانشوری، رئیس پروژه پیوند قلب بیمارستان مسیح دانشوری، سخنران منطقه ای و بین المللی در زمینه پیوند قلب و نارسایی قلبی و عضو هیئت رئیسه موسسه انجمن نارسایی قلب ایران نیز می باشند.

میزگرد پنجم: «علوم انسانی رقمی یا چگونگی کاربرد ابزار دیجیتال در علوم انسانی»

مدیر جلسه: آقای مجید نیلی احمدآبادی، استاد دانشگاه تهران

محمد رضا ابوالقاسمی دهقانی

«واسطهای مغز ماشین»

با توجه به رشته تحصیلی علوم اعصاب شناختی در صدد یافتن نحوه کد شدن دنیای خارج و البته رمزگشایی آن هستیم. به این ترتیب، صحبت من بیان می کند چگونه فهم زبان مغز می تواند به توسعه ارتباط انسان و ماشین کمک کند.

دکتر ابوالقاسمی در سال ۱۳۸۲ وارد دانشگاه امیرکبیر شد. بعد از گذشت ۶ سال در زمینه هوش مصنوعی متخصص شد. در سال ۱۳۸۶ ایشان وارد موسسه تحقیقات در علوم بنیادی (IPM) شد تا دوره دکتری خود را در رشته علوم اعصاب شناختی آغاز کند. در زمینه مشترک بین هوش مصنوعی و علوم اعصاب شناختی، دکتر ابوالقاسمی زمینه تحقیقات خود را بر شناسایی الگوریتم ها و اصول محاسبات مغزی متمرکز کرده است. دکتر ابوالقاسمی در حال حاضر دانشیار دانشکده مهندسی برق و الکترونیک دانشگاه تهران می باشد و در حال تحقیق بر روی IPM می باشد.

قاسم آزادی احمدآبادی

«زیرساختهای دانشورزی (آموزش، نگارش و پژوهش) در حوزه علوم انسانی دیجیتال»

این سخنرانی به این مباحث خواهد پرداخت: اساسا ماهیت علوم انسانی دیجیتال چیست و مبانی شکل گیری آن کدام است. چه دستاوردهایی برای یادگیری علوم انسانی دیجیتال قابل تصور است. زیرساخت های پژوهشی لازم برای تحقق و اجرای علوم انسانی دیجیتال کدامند و در نهایت، برخی از ابزارها و رویکردهای نوظهور در این حوزه معرفی می شود.

قاسم آزادی احمدآبادی، مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد خود را در دانشگاه تهران در رشته علم اطلاعات و دانش شناسی با گرایش اطلاع رسانی به اتمام رسانده است. ایشان مقطع دکترای تخصصی خود را نیز در رشته علم اطلاعات و دانش شناسی با گرایش علم سنجی به انجام رسانده است. داورى مقالات مجلات علمى- پژوهشى، انتشار ۵۲ عنوان مقاله در قالب ارائه در کنفرانسهای ملی و بین المللی، چاپ در مجلات علمى - ترویجى و علمى - پژوهشى، همکاری در انجام پنج طرح ملی و تحقیقاتی، مشارکت در نشر ۲۵ عنوان کتاب و نیز گزارش تخصصی، تدریس در دانشگاه جامع علمى- کاربردی و نیز دانشگاه پیام نور، بخشی از فعالیتهای علمی ایشان است. عمده فعالیتهای اجرایی وی نیز در هیأت نظارت و ارزیابی فرهنگی و علمی شورای عالی انقلاب فرهنگی به عنوان مسئول پایش خرد دانشگاهها و مراکز پژوهشی و در معاونت پایش، نظارت و ارزیابی علم و فناوری ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور به عنوان مسئول رصد علم و فناوری بوده است.

یوانا گالرن

«تحلیل ادبی به کمک رایانه: فرصت ها و چالش ها»

دانش های انسانی رقمی حوزه های است با توسعه ی پرشتاب، که گاه طرفداران رویکرد سنتی ادبیات به آن بدبینانه می نگرند، و گاه دلشیفته گانش آن را نویدبخش نوزایی فراگیر در دانسته های ما می نمایند. در این سخنرانی، سعی بر این است که میزانی بدیم از آنچه وسایل و منابع رقمی، در ده سال گذشته، برای

مطالعات ادبی به ارمغان آورده‌اند، اما همچنین از وعده‌های بی‌سرانجام سخن می‌گوییم، یا از خطرهای ناشی از این اختلاط. در پایان، درنگی می‌کنیم بر لزوم بازآموزی دانش‌آموختگان ادبیات و زبان‌ها برای رویویی با این توسعه‌ی رقمی.

یوانا گالژن استاد ادبیات فرانسوی در دانشگاه سوربن نو در پاریس است. تخصص او در ادبیات فرانسوی قرون هفدهم و هجدهم، و همچنین در دانش‌های انسانی رقمی است. در سال ۲۰۱۷ از او کتابی به نام کم‌دی رفتارها تحت نظام قدیم در مجموعه‌ی مطالعات دانشگاه آکسفورد در روشنگری (OUSE) منتشر شده‌است. در همان سال، او سرپرستی تألیف یک شماره‌ی ویژه از نشریه‌ی تاریخ‌نویسی تئاتر با عنوان مطالعات تئاتر و دانش‌های انسانی رقمی را بر عهده داشته‌است.

جمیله جابر

« پیامد گرایش جامعه‌ی علمی عرب به دسترسی آزاد: رؤیت‌پذیری و تأثیرگذاری، بین توهم و واقعیت »

محققان دنیای عرب، همچنان که در سایر کشورهای در حال توسعه، برای انتشار تحقیقات خود با چالش بزرگی روبرو می‌شوند؛ یا باید نوشته‌ی خود را به انگلیسی در نشریه‌های بین‌المللی منتشر کرد تا در دنیا رؤیت شود؛ یا باید آن را به عربی در نشریه‌های محلی منتشر کرد. تا کنون هیچ پایگاه داده‌ی فراگیر و در دسترسی برای شناسایی کل تولید علمی دنیای عرب تشکیل نشده‌است. البته تلاش‌هایی تجاری، همچون المنهال، المنظومه، المعارفه و غیره، انجام شده‌اند. از این گذشته، حجم انتشار رقمی به زبان عربی هنوز چندان نیست و مشکلات زیادی دارد. این مشکلات ریشه در نبود هنجارهای متعارف برای نمایه‌سازی، بازیافت و نگهداری آثار دارند و همین رؤیت‌پذیری آنها را به حوزه‌ی محلی محدود می‌کند که اثر در آن پدید آمده‌است. مسئله‌ی افزایش تأثیرگذاری پژوهشی دنیای عرب پیچیده‌تر به نظر می‌رسد، زیرا به شاخص ضریب تأثیر وابسته می‌شود و این برای تخمین کیفیت علمی آثار کاری خطیر است. اما ناشران تجاری همین شاخص را به کار می‌برند تا بر اهمیت نقش خود بیفزایند. این شکافی پدید می‌آورد میان "علم مرکزی"، که در پایگاه‌های جهانی نمایه‌گذاری شده‌است و "علم حاشیه‌ای" که به کلی محلی است.

جمیله جابر از سال ۲۰۰۴ مدیر کتابخانه‌ی دانشگاه اسلامی لبنان است. او که مدرک دکتری در علوم اطلاعات و ارتباطات دارد، در زمینه‌ی صنعت نشر علمی و دانشگاهی و افزایش دسترسی مردمی به آن در کشورهای عربی تحقیق می‌کند و در شمار بزرگی از همایش‌های تخصصی، در سطح محلی یا بین‌المللی شرکت کرده‌است. همچنین، او عضو کمیته‌ی بین‌المللی هفته‌ی دسترسی آزاد است و دبیر پایگاه راهنمای مجلات در دسترس آزاد (DOAJ) در منطقه‌ی خاورمیانه و آفریقای شمالی.

میزگرد ششم : « مدیریت دانشگاه‌ها : چگونگی ساختاربندی پژوهش با رویکردی چندرشته‌ای »

مدیر جلسه : خانم دینا المئولا، رئیس دانشگاه اسلامی لبنان و انجمن روسای دانشگاه خاورمیانه

اریک فرومان

« رویکرد میان‌رشته‌ای در دانشگاه: گذر از موانع و حفظ تعادل »

این سخنرانی درباره‌ی تغییراتی است که در پیامد ورود تحقیقات میان‌رشته‌ای در حوزه‌ی نهاد دانشگاه رخ داده‌اند. در برابر تحولات سریع و تأثیرات متقابل فزاینده بین حوزه‌های گوناگون جامعه، به نظر می‌آید آموزش رویکرد میان‌رشته‌ای در دانشگاه برای آماده‌سازی دانشجویان به پژوهش ضروری است. این رویکرد نوین اغلب به ساختارهای اداری و نهادهایی بر می‌خورد که با آن سازگاری ندارند و بنابراین، انگیزه‌ای است برای ابداع دوباره‌ی چهارچوب نهاد دانشگاه و بسیج پژوهشگران و دیگر دست‌اندرکاران این نهاد در جهت تکامل ساختارهای درون دانشگاه.

اریک فرومان استاد علوم اقتصادی در دانشگاه لومبیر لیون ۲ (Lumière-Lyon II) است و مدتی رئیس این دانشگاه بوده‌است. تخصص او اقتصاد پولی است و به ویژه اشکال نوین پول و از میان آنها یورو و پول‌های الکترونیکی را مطالعه می‌کند. در سال ۲۰۰۱، نخستین رئیس و از بنیان‌گذاران انجمن دانشگاه‌های اروپایی (EUA) بوده‌است و از سال ۲۰۱۲ تا سال ۲۰۱۷، ریاست انجمن اروپایی برای تضمین کیفیت در آموزش عالی (EQAR) را بر عهده داشته‌است.

ژان پیر ژسون

« حکمرانی دانشگاهی : کنش های ممکن برای تسهیل کار میان رشته ای »

سازماندهی دانشگاه بر اساس مؤلفه های رشته ای ترمزی است بر پژوهش میان رشته ای. اما عوامل دیگری هم در این امر مؤثرند، مانند سازوکار ارزیابی کارکنان یا عرضه برنامه های آموزشی تک رشته ای. برای حل این مشکلات، کنش های گوناگونی در کوتاه مدت میسرند، از جمله فراخوانی به طرح هایی درون دانشگاهی برای پشتیبانی از برنامه های دو یا چند رشته ای، یا اطلاع رسانی داخلی درباره مسائل مربوط به محققان و مدرسان. و رای اینها، سازماندهی واحدهای پژوهشی حول موضوعاتی کلی با انگیزه های اجتماعی، مانند بهداشت، محیط زیست، حمل و نقل، شهر آینده و غیره، می تواند رشته ها را به هم نزدیک کند. با این حال، تغییر شکل برنامه های آموزشی عرضه شده و افزودن جنبه های میان رشته ای به آنها، مانند پیشنهاد برنامه های اصلی و فرعی، واحدهای آموزش آزاد و غیره، کارآمدترین ابزار در درازمدت برای تسهیل این رویکرد است.

ژان پیر ژسون استاد بازنشسته دانشگاه پواتیه (Poitiers) در رشته شیمی عالی است. او از سال ۱۹۹۳ تا سال ۲۰۰۳، معاون ریاست دانشگاه در امور ارتباط با خارج از دانشگاه بوده است و از سال ۲۰۰۳ تا سال ۲۰۱۲، ریاست دانشگاه را بر عهده داشته است. در زمان ریاست دانشگاه، از سال ۲۰۰۸ تا سال ۲۰۱۲، او عضو کنفرانس رؤسای دانشگاه ها (CPU) بوده است و در آن سازمان بر کمیسیون روابط بین المللی و اروپایی (CORIE) ریاست کرده است. همچنین، از سال ۲۰۰۰ تا سال ۲۰۰۸، رئیس مرکز رشد کارآفرینی ایتسل (Etincel)، و از سال ۲۰۰۹ تا سال ۲۰۱۲، معاون رئیس بنیاد دانشگاهی شهر خود بوده است.

وی ۱۱۰ اثر در نشریات بین المللی منتشر و در ۶۰ همایش بین المللی شرکت کرده است و ۲۱ گواهی نامه حق انحصاری اختراع دارد. او از سال ۱۹۹۷ تا سال ۲۰۰۳، مدیریت پژوهشکده ترکیب و واکنش پلیمری مواد طبیعی را بر عهده داشته است. همچنین، در سال های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲، در وزارتخانه آموزش عالی و پژوهش علمی فرانسه مأمور بخش شیمی بوده است.

از سال ۲۰۱۵، ریاست کمیته لبنانی-فرانسوی برنامه همکاری برای ارزیابی و توسعه تحقیقات (CEDRE) را بر عهده دارد. او مسئول روابط بین الملل شبکه آموزش برای مهندسی در دانشگاه های پژوهشی (FIGURE) است که در آن بیست و نه دانشگاه فرانسوی همکاری می کنند. این شبکه حدود صد دوره کارشناسی ارشد در مهندسی (CMI) به راه انداخته است که برنامه های آنها در سطح ملی به تصویب رسیده و روند ارزیابی آنها هم تعیین شده است. همچنین، از سال ۲۰۱۲ تا سال ۲۰۱۸، او نزد انجمن دانشگاه های اروپایی (EUA) کارشناس مشاور برای برنامه ارزیابی نهادها (IEP) بوده است.

از سال ۲۰۱۲ تا کنون، در شمار بزرگی از همایش های بین المللی مرتبط با ارزیابی مؤسسات، خودکفایی، تضمین کیفیت و تحریک بین المللی شرکت و سخنرانی کرده است.

مهناز ملانظری

« مدیریت دانشگاهی »

اصطلاح "مدیریت دانشگاهی" برگرفته از حوزه مدیریت و اقتصاد و ناشی از تاثیر عوامل برون دانشگاهی و به ویژه عوامل اقتصادی در اداره دانشگاه است. به عبارت دیگر، مسائلی چون ارتباط میان دانشگاه و صنعت، حرفه ای کردن پژوهش و آموزش، نیاز به تامین بودجه، رقابت بین دانشگاه ها و همچنین مسئله ارزیابی ملی و بین المللی و رنکینگ، امروزه ماهیت دانشگاه و مدیریت آن را تغییر داده است. مدیریت دانشگاهی امروزه به ویژه در حوزه آموزش و تولید دانش و همچنین پژوهش و نوآوری اعمال می گردد. مدیریت صحیح و ابسته به تدوین یک راهبرد جامع در حوزه های اشاره شده است. پژوهش و نوآوری دو مفهومی هستند که امروزه دانشگاه های پیشرو سعی در متصل کردن آنها به یکدیگر دارند. اداره ای این وضعیت جدید یعنی ایجاد فضای پژوهشی چند رشته ای و بین رشته ای با توجه به حضور و تاثیر سنگین تفکر سنتی مدیریت دانشگاهی که بر استقلال دانشکده ها و پژوهشکده ها تاکید دارد، کار چندان ساده ای نیست. از طرف دیگر هر چند همکاری چند رشته ای آسانتر به نظر می رسد اما در حوزه بین رشته ای چنین نیست؛ مرزهای بین رشته ای تا حدی مبهم است و مسئله دیگر ارزیابی پژوهش های بین رشته ای (پروژه ها) و ارزیابی استادان بین رشته ای است. اما همانطور که گفته شد دانشگاه الزمرا در هر دو حوزه قدم های خوبی برداشته و در نظر دارد بردارد.

دکتر مهناز ملانظری در سال ۱۳۴۳ در تهران متولد شد. وی درجه کارشناسی حسابداری خود را از دانشگاه شهید بهشتی دریافت کرد و بعد از گذراندن مقطع کارشناسی ارشد حسابداری در دانشگاه تهران، موفق به دریافت دکترای حسابداری از دانشگاه پونا هندوستان در سال ۱۳۷۹ (۲۰۰۰ میلادی) شد و از سال ۱۳۹۵ تاکنون به سمت ریاست دانشگاه الزهرا منصوب گردیده است. از فعالیتهای پژوهشی ایشان چاپ بیش از ۱۵ عنوان مقاله تخصصی در مجلات معتبر علمی پژوهشی، ارائه مقاله در کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری، چین ۲۰۱۰ و نیز چاپ کتاب یاد کرد. همچنین ایشان راهنمایی و مشاوره بیش از ۵۰ مورد پایان نامه دانشجویان در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری را عهده دار بوده اند.

فیلیپ مریون

« بازتوزیع رشته‌ها و ادغام دانشکده‌ها »

در سال ۲۰۰۳، ریاضیات، فیزیک، شیمی و اخترشناسی از دانشگاه لوزان، که قدمت آن به سال ۱۵۳۷ می‌رسد، به مدرسه‌ی پلی‌تکنیک منتقل شدند، که در سال ۱۹۶۶ تأسیس شده‌است. دانشگاه لوزان پول این رشته‌ها را، که ۲۵ میلیون یورو در سال بود، در طرح‌هایی میان‌رشته‌ای به کار گرفت، مثل دانشکده‌ای مشترک برای پزشکان و زیست‌شناسان و یک دانشکده‌ی زمین‌شناسی و علوم محیط‌زیست که ژئوفیزیک را با جغرافیای سیاسی پیوند می‌دهد. همچنین، مراکز جدیدی برای ژنومیک، تصویربرداری و توالی‌یابی ژنوم راه‌اندازی شدند. همین فضای پژوهشی را تا صف اول تحقیق در زمینه‌هایی چون کلان‌داده، یادگیری خودکار، و هوش مصنوعی پیش می‌کشاند، دانشجویان را در فرهنگ رقومی غرقه می‌کند و به آنان ابزار لازم برای مدیریت تحول پرشتابی را می‌دهد که بر آینده‌ی جامعه‌ی ما تأثیر عمیق خواهد داشت.

فیلیپ مریون مدرک دکترای پزشکی را از دانشگاه لوزان (Lausanne) و مدرک دکترای میکروبیولوژی را از دانشگاه راکفلر در نیویورک گرفته‌است. او در سال ۲۰۰۲ استادیار پزشکی شد. در همان سال، به استادی مؤسسه‌ی میکروبیولوژی بنیادی در دانشگاه لوزان رسید و مدیریت آن مؤسسه را هم بر عهده گرفت. در همان دانشگاه، از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۰۶، معاون رئیس دانشکده‌ی بیولوژی و پزشکی بود و تا سال ۲۰۱۶ معاون رئیس دانشگاه در امور تحقیقات و روابط بین‌المللی. وی مروج بی‌قید و شرط کار میان‌رشته‌ای و گفتگو میان علوم طبیعی و علوم انسانی است. او برگزارکننده‌ی همایش‌های «گفتگوی دانش دنیا» بوده‌است. گفتگوی میان دانشگاهیان با شرکت دلایلی لاما و جانشین آینده‌ی او. همچنین، او در برگزاری همایش‌های فن‌آوری، سرگرم‌سازی، طراحی (TED) شرکت کرده‌است. او از سال ۲۰۱۷ استاد افتخاری است و در گفتگوهای علمی در مؤسسات دانشگاهی و بشردوستانه، مانند آکادمی علوم سوییس شرکت می‌کند. کار پژوهشی او در زمینه‌ی بیماری‌زایی میکروبی و مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌ها است. او سعی می‌کند در راهبردهای مبارزه با باکتری‌ها بازنگری کند، از جمله به کاربرد باکتری‌خواران در این زمینه توجه می‌کند.

رسول رکنی زاده

« علوم یکپارچه: یک رویکرد فلسفی »

هدف دانشگاه‌های نسل اول کشف حقایق و تبیین پدیده‌های جهان طبیعی، انسانی و اجتماعی بوده است. از این رو دانشگاه‌ها برای شناخت عمیق جهان، به سرعت تخصصی شدند و شناخت اجزاء عالم را به منزله‌ی شناخت کل آن تلقی می‌کردند. اما در نسل‌های بعدی که هدف اصلی دانشگاه جامعه‌محوری و پاسخگویی به نیازهای واقعی جامعه شده است، از یک طرف، و از طرف دیگر هیچ‌نیاز واقعی اجتماعی و صنعتی فقط به یک شاخه‌ی تخصصی مرتبط نیست، توجه به یکپارچگی علوم و گرایش‌های میان‌رشته‌ای، به طور جدی‌تری مورد توجه قرار گرفته است. چون وظیفه‌ی مدیریت دانشگاه، سازمانده‌ی و برنامه‌ریزی برای پاسخگویی به نیازهای واقعی جامعه و صنعت است، برنامه‌ریزی برای توسعه‌ی میان‌رشته‌ای‌ها بر مبنای یک چارچوب فلسفی مشخص، نقش جدیدی برای نظام حاکمیت دانشگاه‌ها تعریف می‌کند.

دکتر رسول رکنی زاده استاد تمام فیزیک نظری از دانشگاه صنعتی کلاستال آلمان در سال ۱۳۷۸ می‌باشد. ایشان در حال حاضر معاون پژوهش و فناوری دانشگاه اصفهان است. حوزه‌های مطالعاتی ایشان عبارت است از ساختار نظری و ریاضی مکانیک کوانتومی، فیزیک و فلسفه.